

Titel: Kapitle II.

Citation: "Kapitle II.", i *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1877*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r03-shoot-chptrd1e10034/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1877*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

§ 379.

Tovrigt foregaaer Bevistets Oplagelse efter de i det foregaaende givne Regler, saavidt disse ifølge Forholdets Bestaaenbed lade sig anvende.

§ 380.

Vidnerens Forklaringer, Syns- og Ejsensforretningen, hvis denne ikke er afgivet skriftligt, saavel som Mandens ved Afhjemlingen givne Svær paa fremfarte Spørgsmaal protokolleres og vedtages.

Det erhvervede Bevis benyttes i sin Tid paa den Maade, at det oplæses under Sædeferretningen, men udenfor de i § 205 og § 232 nævnte Stykke omtalte Tilfælde dog kun, forsaavidt det virkelig viser sig at være umuligt under samme at fremføre det paagældende Bevis efter de almindelige Regler.

I Overensstemmelse med de i dette Kapitel indeholdte Bestemmelser skal ogsaa Forelsen af Beviser til Brug i Retssager, som ere anlagte eller skulle anlægges i Udlandet; naar Begjæringen fremkommer fra udenlandske Myndigheder, træde de i Genbeld til § 144 bestilte Sagsførere i Parternes Sted.

Kapitel II.

Om Exfekutionsproce.

§ 381.

Sagsøgeren kan anvende Exfekutionsproce:

- 1) I Sager, der anlægges til Indfrielse af Gjældsbreve, naar Skuldneren enten i selve Gjældsbrevet eller ved senere Paategning paa samme har underkøst sig den i nærværende Kapitel omhandlede hurtige Rettsforfølgning;
- 2) I Begjæring, hvorved forlæges Sager, som anlægges mod Tradenter, Endosenter eller Acceptanter af trostærede Brevler til jamnes Indfrielse, saavel som Sager, der anlægges mod Udstedere eller Endosenter af indenbys Brevler til disses Indfrielse.

§ 382.

I de i nærværende Kapitel omhandlede Sager finder ingen Kærligsmægling Sted, medmindre Parterne ere enige derom.

§ 383.

Under Sagen kan det ikke tillades Sagsøgte at fremsætte andre Indsigelser i Realiteten, end at han ikke ved Underkriftens Meddelelse var vægtig og myndig til saaledes at forbinde sig, eller at Underkriften er falsk, eller at der i Dokumentets Indhold er foregaaet en Korfalskning, efterat Underkriften er meddelt.

I Begelager kan Sagsøgte endvidere fremsætte de Indvendinger, som gaa ud paa selve Beglæns Indretning og Indhold eller den til Bærfordringens Vedligeholdelse fornødne Omgangsmaade.

I de i § 381 Nr. 1 nævnte Sager kan den Sagsøgte derhos, forsaavidt Sagsmaalet foruden paa selve Gjældsbrevet stottes paa Transport eller andet udenfor Gjældsbrevet liggende Grundlag, fremsætte ender Indsigelse herimod, ligesom han i disse Sager overhovedet kan fremsætte med enhver Indsigelse, til hvis Godtgørelse han ikke behøver andre Bevismidler end Dokumenter, som hovedtillæde.

Alle andre Indsigelser i Realiteten ere ubetullede fra under Sagen at komme i Betragtning, men det forbeholdes Sagsøgte i Anledning af slige Indsigelser, naar han i sit Tilhvar har oplyst dem, at anlægge et selvstændigt Regressogsmaal mod Sagsøgeren.

Dette Regressogsmaal behandles i alle Henseender efter de almindelige Regler.

§ 384.

Imod de i § 381 Nr. 2 omhandlede Fordringer kunne Modfordringer ikke fremsættes, og imod de i § 381 Nr. 1 omhandlede kan, forsaavidt Modfordringen selv gaar ind under samme Bestemmelse, eller den indrømmes.

§ 385.

Sager, i hvilke Executionsprocessen anvendes, behandles uden Hensyn til Gjenstandens Værdi ved Underretterne efter de ovenfor i

fjerde Affnit givne Regler, hvorved dog bliver at bemærke, at Dommeren er pligtig at drage særlig Omsorg for, at Sagen fremmes med den størst mulige Hurtighed.

§ 386.

Ligesom der ikke kan gives Sagfogte Udvættelse for at føre Devis for andre Omstandigheder end de i § 383 omhandlede, saaledes kan det i Reglen ikke tillades Sagfogeren under Sagen at føre Vidner, eller lade optage Syn og Eshen eller at faae Modparten indfaldt til personlig Afhørelse. Dog kan Retten tillade Sagfogeren at føre Vidner, naar disse blot sigte til at bevise Dokumentets Rigtighed.

Naar Sagfogeren, fordi han anser det nødvendigt i Anledning af Sagfogtes Tilsvær at tilvejebringe Beviser, som ikke under Sagen kunne tilstedes, haver denne, kan Retten fritage ham for i Henhold til § 88 at udrøde Erstatning til Sagfogte for havte Udgifter og Ulejlighed.

§ 387.

Sager af heromhandlede Beskaffenhed kunne i Henhold til § 354 paaanes til Landsretten. Det er en Selvefølge, at Proceduren for denne ikke kan omfatte Andet, end det, som i Henhold til ovenstaaende Regler kunde gjøres gjældende for Underretten.

Kapitel III.

Om skriftlig Behandling af Sager.

§ 388.

I vidtløstige Regnskabsager og andre indvillige Retsager kan Retten paa ethvert Trin af Behandlingerne anordne skriftlig Behandling af Sagen. Saadan Bestemmelse kan ikke angribes ved noget Retsmiddel.

§ 389.

Hver skriftlig Behandling er anordnet, bortsaer det, som tidligere maatte være mundtlig forhandlet i Sagen, og der overføres under